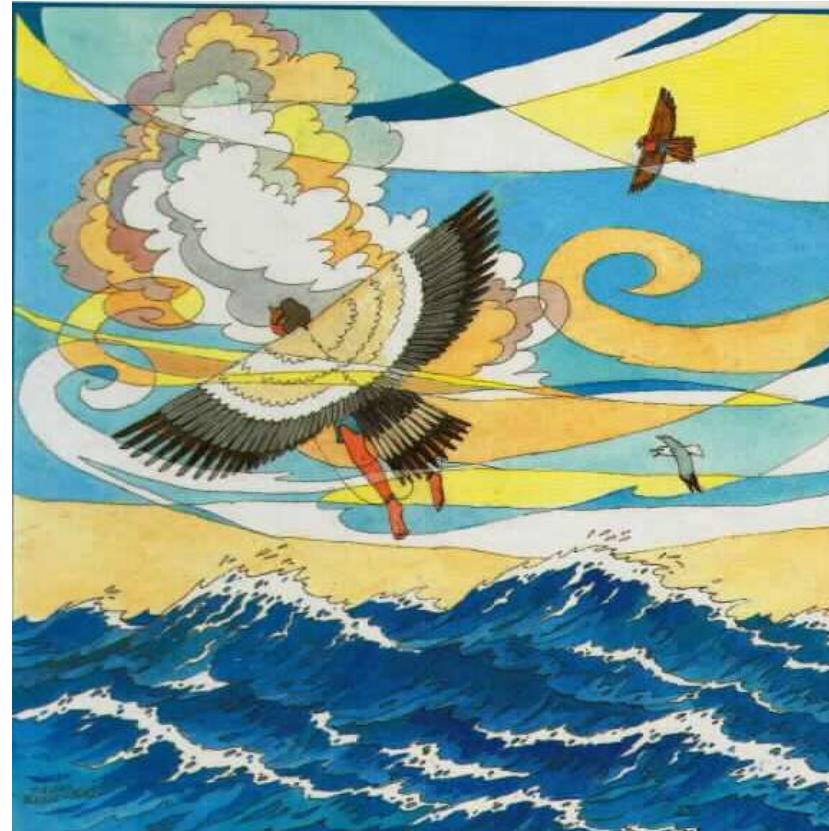
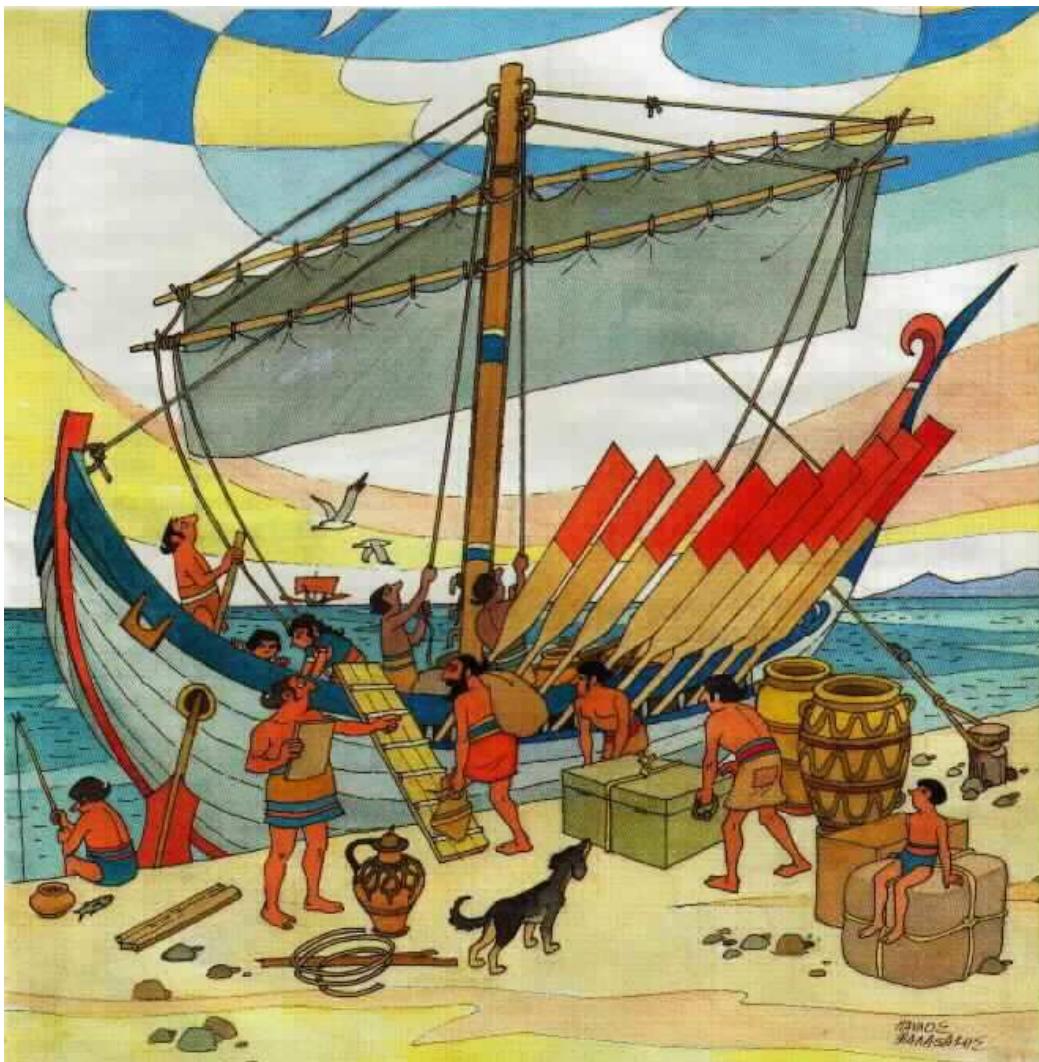

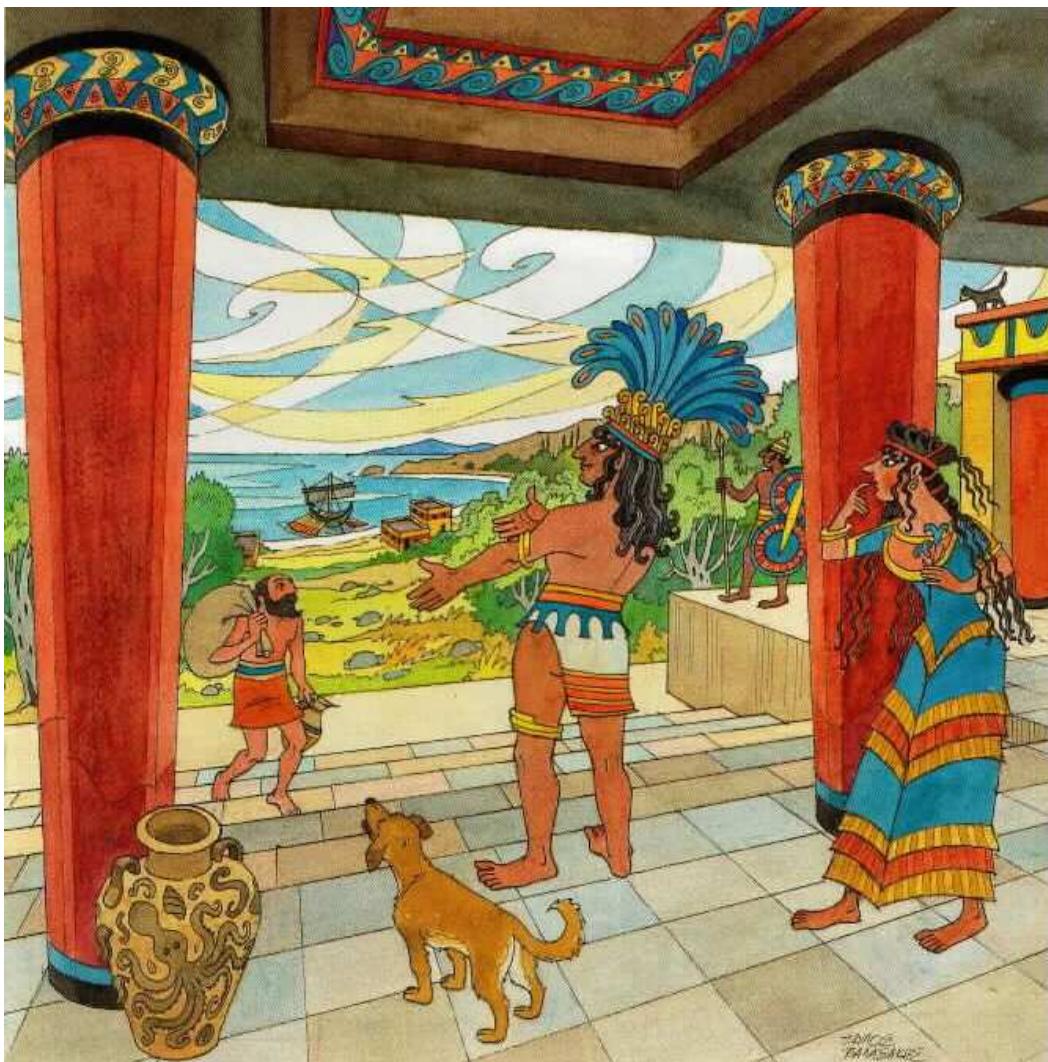
פָאוּלִוּוּ וְאַלְאָסְקִיּוּ

טִיסְטוּ שֶׁל אִיכְרוֹס

לפני שנים רבות ח' באטונה אדם בשם דдалוס.
הוא היה מציא מוכשר ובעזרת אחיו המציא
משור, אבניים, מצפן ועוד דברים מעולים רבים.
DDLLOS היה בן מג' רוח חמ' יום אחד, אחרי
ריב עם שליטי אתונה, ארץ את חפז'ו ויוצא לאי
קרים. דרכו הובילה לknossos, העיר העשירה
של מלך מינוס.

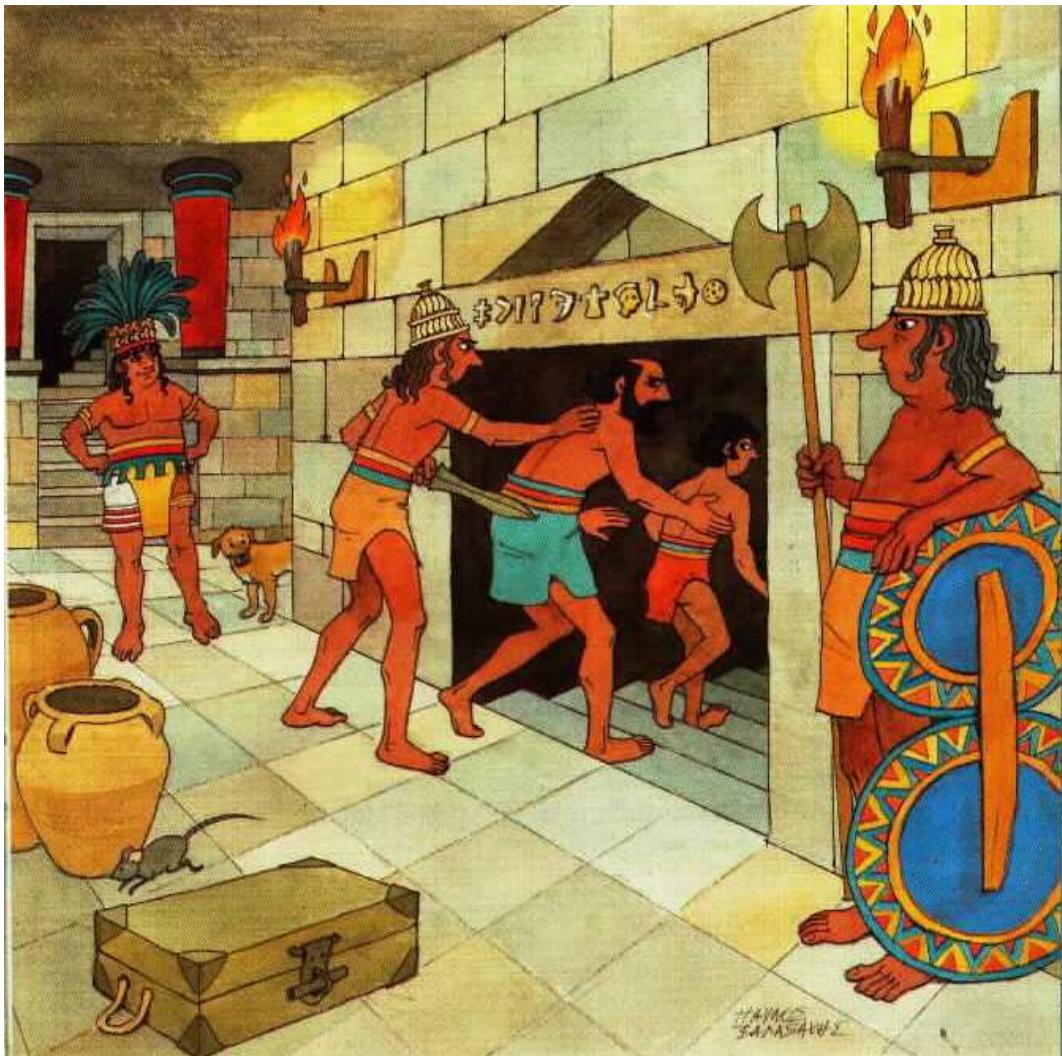

מלך מינוס קיבל את דדאלוס בזרועות פתוחות. הוא הכיר את המצאותו והחליט להעסיק אותו. הוא נתן לו דירות ומזון, תשלום נדייב והטיל עליו עבודה.

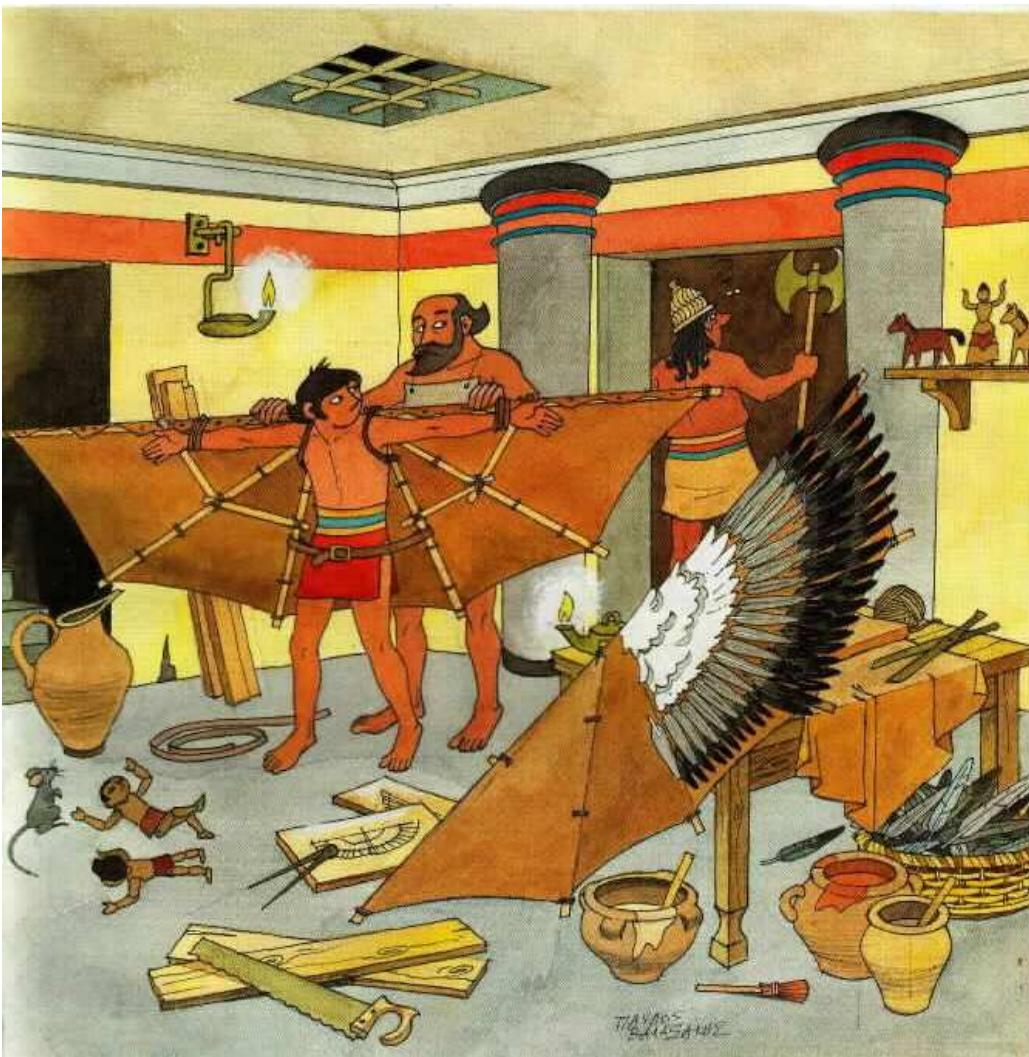
תחילה ביקש מינוס שדדאלוס יתכונן לו ארמון חדש, ובו מבורע עבור בנו, מינוטאר. מינוטאר היה מפלץ בעל גוף אדם וראש של שור ומינוס התבבש בו מאוד. لكن רצאה גם להסתיר אותו מעיני האנשים.

המבורע שתכנן דדאלוס נבנה במרתפי הארמון והוא בו מעברים סבוכים וחדירים מתחברים אלה באלה. מי שנכנס למבורע זה לא יכול היה למצוא את דרכו חזרה. הוא נאבד למעברים רבים או נאכל על ידי מינוטאروس, שחיו שם.

דָּדָלוֹס חַי שְׁנִים רַבּוֹת בֶּקְנוֹסּוֹס. הוּא הַתְּחִתָּן שֵׁם וּנוֹלֵד לוּ בָּן בְּשֵׁם אִיקְרֹוס. הוּא גַּם עֲבָד כָּל הַזָּמֵן עַל הַמְצָאֹת חֲדַשָּׁת שְׁבִינֵיהֶם גַּם בּוּבָה עַם יָדִים וּרְגָלִים מַתְנוּעָוֹת, עֲבוֹר בְּתוֹ הַצְּעִירָה שֶׁל מִינּוֹס.

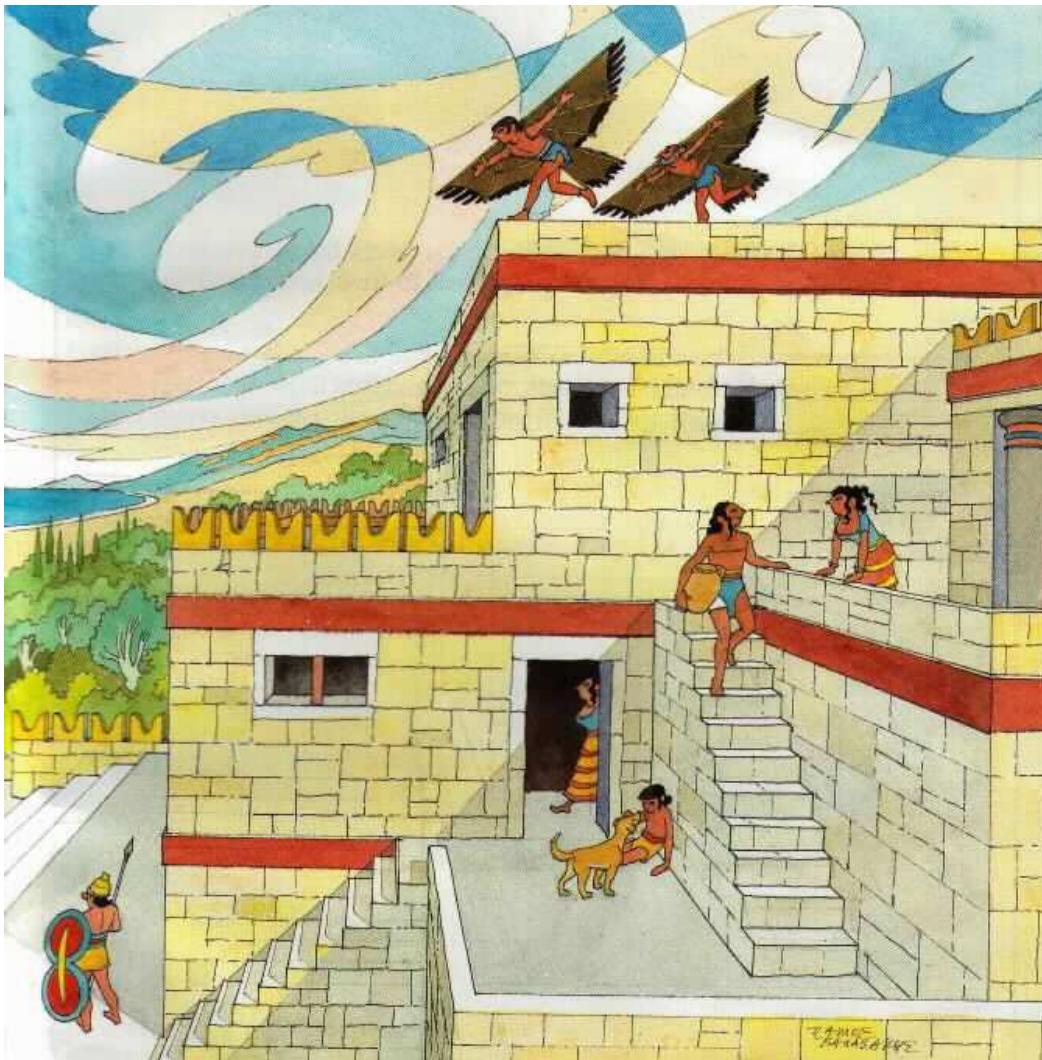
עָבָרוּ שְׁנִים וַיּוּמַד אֶחָד דָּדָלוֹס הַתוֹּכוֹחָ עַמְלָךְ. מִינּוֹס הַתְּرַגֵּז כָּל כָּר שָׁסְגָּר אֶת דָּדָלוֹס וְאֶת אִיקְרֹוס בְּמַבּוֹר. אָבָל, מַאֲחֶר שֶׁרֶצָה לְנַצֵּל עַדְיֵין אֶת כִּישְׂרֵיו, הַסְכִּים לוּ לְשֻׁמָּר עַל הַכְּלִים שָׁלוֹ.

דදalous אהב חופש ולא רצה להמשיך לחיות בהסגר. הוא החליט להימלט בכל דרך שהיא. אך כיצד לעשות זאת? כל שערי הארמון היו שמורים על ידי שומרים מזינים. רק ציפור יכלת להימלט. הוא שkal וחשב עד שהגיע לרעיון. הוא הפור לציפור!

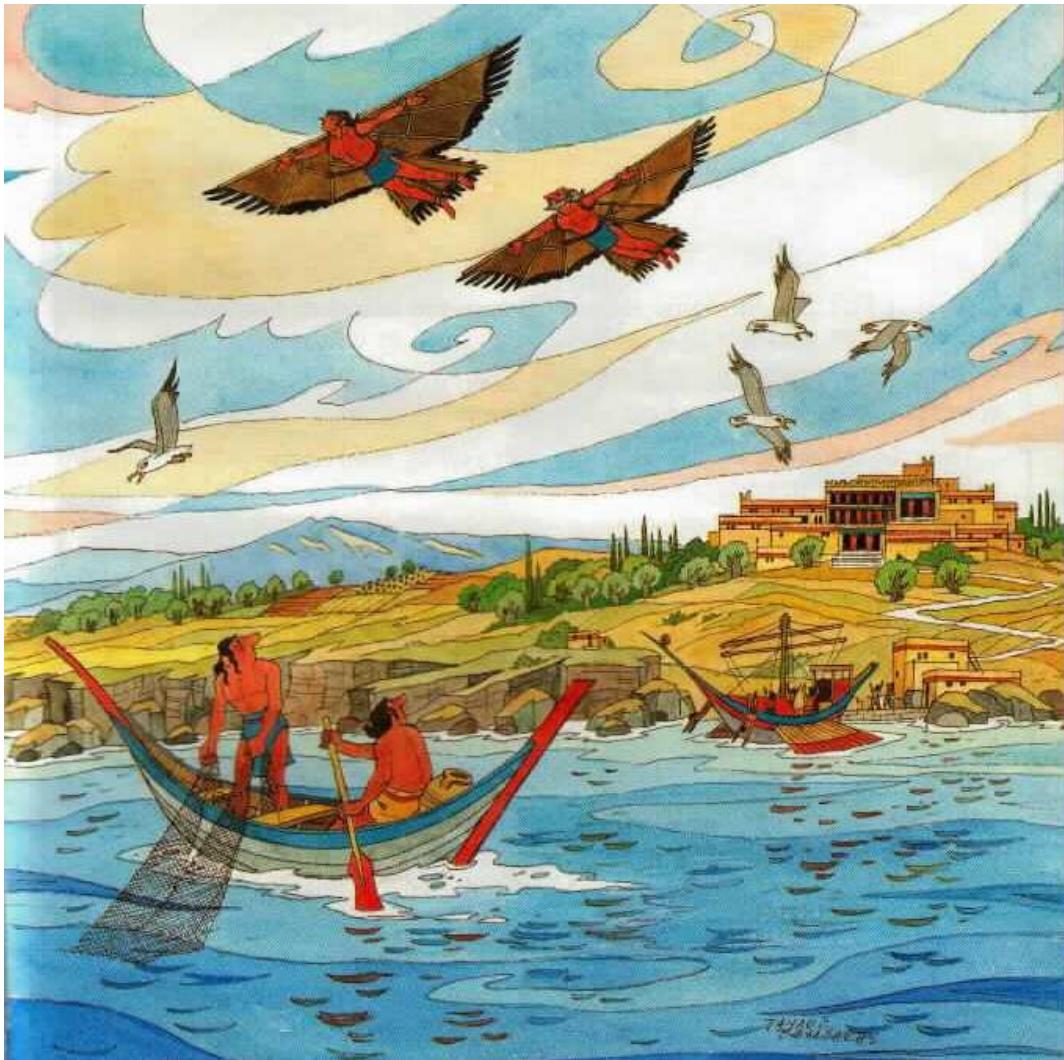
הוא תכנן לעצמו לבנו איקروس כנפיים הדומים לעפיפונים. תחילת בנה מסגרות עץ בצורה כנפיים. על המסגרות מתח בד חזק ועליו מרוח דונג והדביק נוצות ציפורים. כך גם עשה זנב. הזנב אמרה היה להתחבר לרגליו ולנוע בעזרת חבלים. כך הטיש יכול היה לעוף בכל כוון הרצוי.

כשהכנפיים היו מוכנות דdalos בדק את המזאה שלו ואחר כך לימד גם את בנו איקروس את כל הטיישה. כשהסביר שהוא מוכן לכך, החליט לעזוב.

בוקר קיצי אחד רוח צפונית נשבה לכון הגבעה, עליו נבנה הארמון. היה זה יום מתאים למעוף. דdaleos רתם את הכנפיים והזנבות לעצמו ולבנו ושניהם עברו דרך מעברים של המבור. לא הייתה להם בעיה לצאת, כי הרי דdaleos בעצמו תכנן את המבור, והכיר אותו היטב. הם עלו בזהירות על גג הארמון וקפצו מהקצה הדרומי שלו. הרוח העלטה אותם גבוה לשמיים הכהולים והם התחילו לעוף.

"סוף כל סוף חופשיים!" קרא איקروس באושר.

השומרים למטה ראו את הציפורים המוזרות וחושו שאלה אלים. הם נפלו על הברכיהם והתחלו להתפלל.

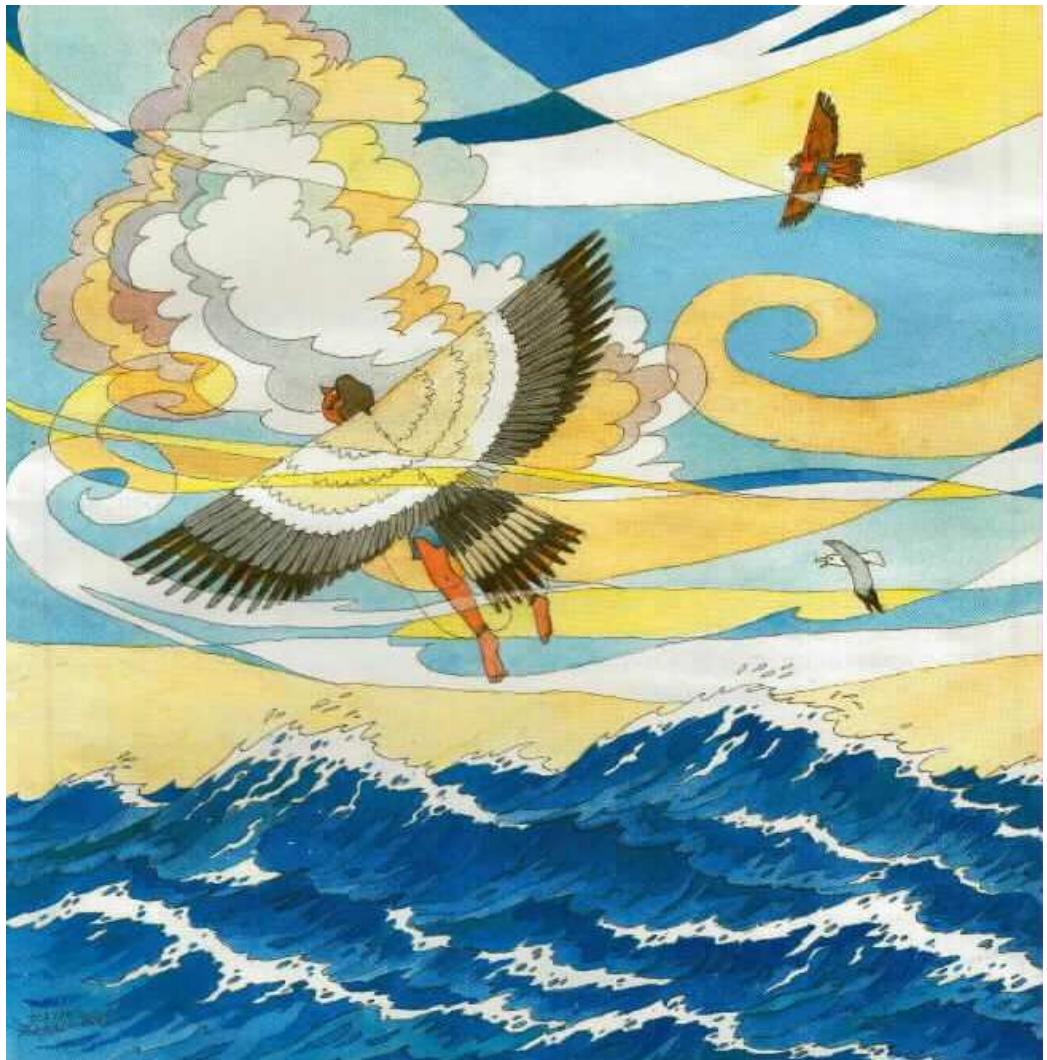
כשMINOBUS שמע רעשים מוזרים יצא לראות מה קורה. הוא הבין מיד שאלה לא אלים אלא דדאלוס עם בנו הנמלטים מהמבור. הוא רגץ מאד ונשבע להתנקם בהם.

בינתיים שני הטייסים עזבו את קносוס ועפו עכשו מעל הים. הם ראו את סירות הדיגים וספינות מסחר. מעופם הבהיר מאד את המלחים והדיגים. אחדים עזבו את סירותיהם והתחלו לשחות לחוף.

"זההר" קרא דדאלוס לאיירוס "אל תשכח מה שלימדתיך. אל תתרחק ממוני. אם תרגיש שאתה גבוהה מדי, משור בחבלים ותרד בעדינות כמו עפיפון. אל תשתולל ואל תעוף לגובה."

הם עפו בכoon צפון-מזרח. הריו כרתים נעלמו מעיניהם בערפל והים למטה מלא היה גלים לבנים.

"הרוח הצפונית עוזרת לנו!" קרא דדאלוס בשמחה.

בצהרים עברו כבר מעל אי אמורגוס, איום ונקסוס. איקروس התרגש מאד. הרוח נשבה בכנפיים ובמשך הזמן למד לכונן את מעופו בעזרת החבלים. הוא היה כבר בטוח בעצמו ועף במעגלים גדולים סביב דdalos אביו. הוא צלט מטה לכונן הים ועלה שוב, אל העננים הלבנים שמעליו.

"שמור על עצמך" קרא דdalos "אל תשתול. עוד מעט נרד על האי שם למטה, ונוכל לנוח ולأكل".

אר איקروس, מלא התרgesות המעוֹף לא הקשיב לדברי אבא.

אחרי זמן מה הם ראו את האי סנטורייני לפניהם. הר הגעש שעליו פلت עשן, עפר ובנים. "רע מאד" אמר דdalos "הר הגעש מתעורר. הבה נועף מזרחה ונתרחק מכאן. הטישה התנהלה בשקט. מדי פעם היו צרייכים למשור בחגלי הזנב כדי לנצל את הרוח.

שני הטיסים התקרבו אל האי וראו את הגלים המכפים בסלעי החוף. דדאלוס מוקסם מהמראה זהה לא השגיח יותר על איקروس. הגיע זמן נחיתה, אך הוא לא ראה יותר את איקروس. בדאגה רבה התחיל לקראו לו "איקروس! איקروس!"

לא נשמעה כל תשובה. הוא שמע רק את השחפים המקרקרים. ביאוש התחל לסרוק את השמיים בחיפוש אחרי בנו. ופתאום ראה דמות המתעופפת באITIES סביר לשמש.

"איקروس, יلد רע" קרא ועלה לכoon המשש כדי לתפוס אותו. אך אז ראה את איקروس צונח למיטה עם כנפיו קרועים. כשה עבר ליד דדאלוס הוא קרא רק "אבא" ונפל לים, רחוק מהחוף. רוחו של דדאלוס נשברה. הוא נחת על האי, הוריד את כנפיו והבט בצעיר עמק על הים. בערב הגלים הביאו את גופו של דדאלוס לחוף. על שפת הים, לבדו, קבר דדאלוס את בנו המת, כשרק השחפים מביטים עליו.

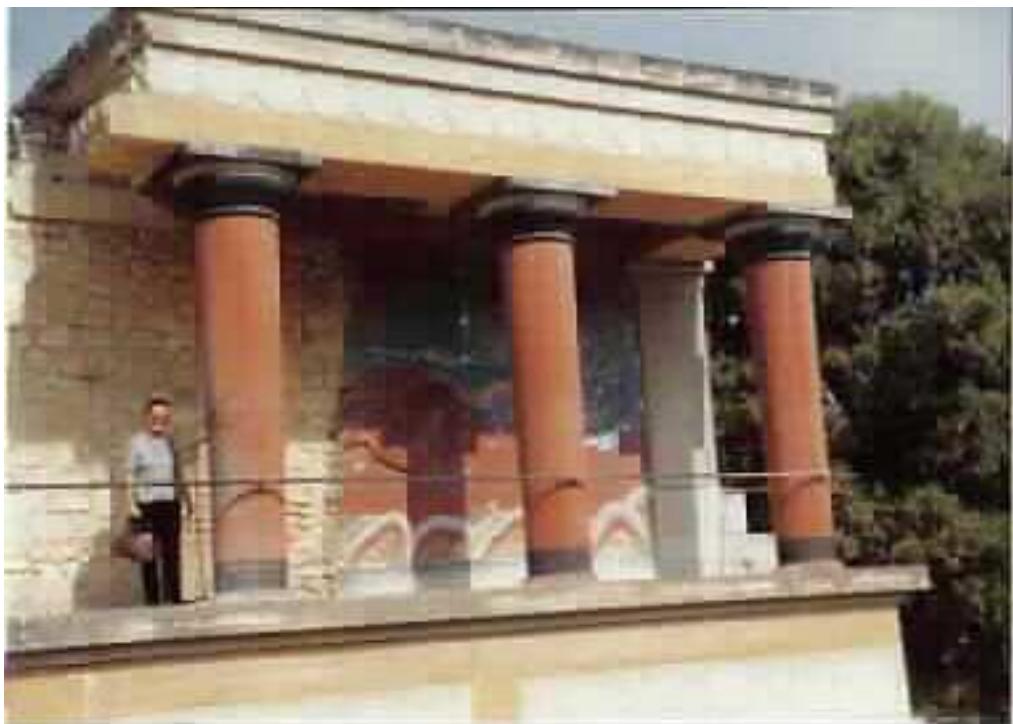
סיום

זה היה הסוף של איקרים. אומרים שהשמש המيسה את הדונג שלו כנפיו וגרמה לנפילתו, אך מי יודע..

האי עליו נקבע נקבר היום איקרה והם סביב הים האיקרי.

גם גורלו של דדאלוס לא היה טוב יותר. הוא רתם שוב את כנפיו ועף לסיציליה, שם השיג אותו מינוס והרג אותו.

בלי לדעת זאת, מינוס הרג את הטיטוס הראשון שבעולם.

שרידי הארמון שנבנה דdalos בקносוס